

บทที่ 4

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

4.1 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1.1 การเตรียมสารตัวอย่าง

เตาอบ (Oven) รูป 4.1 อุณหภูมิสูงสุด 220°C, Mermert, Model U15

เตาเผา (Muffle furnace) รูป 4.2 อุณหภูมิสูงสุด 1200°C, Thermolyne (F-6021)

เครื่องชั่งไฟฟ้า (Analytical balance) 5 ตำแหน่ง, Mettler, H 54 A.R.

4.1.2 การวิเคราะห์หาปริมาณแคลเซียม

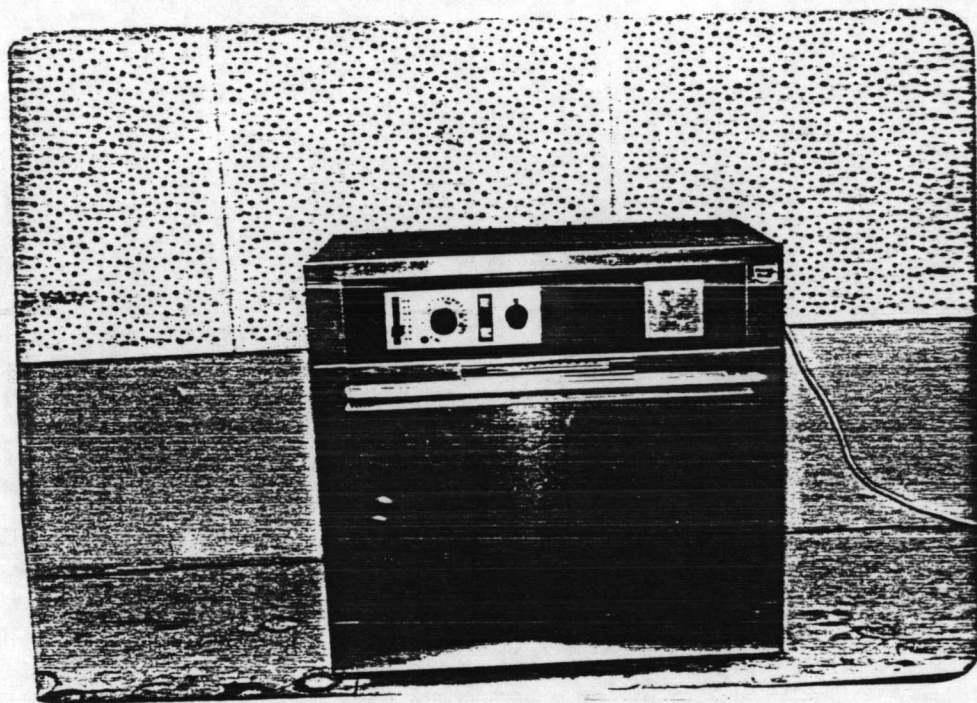
4.1.2 ก. เครื่องมือในการทดลอง

Double beam atomic absorption spectrophotometer with recorder (Varian Techtron Type AA-5) รูป 4.3

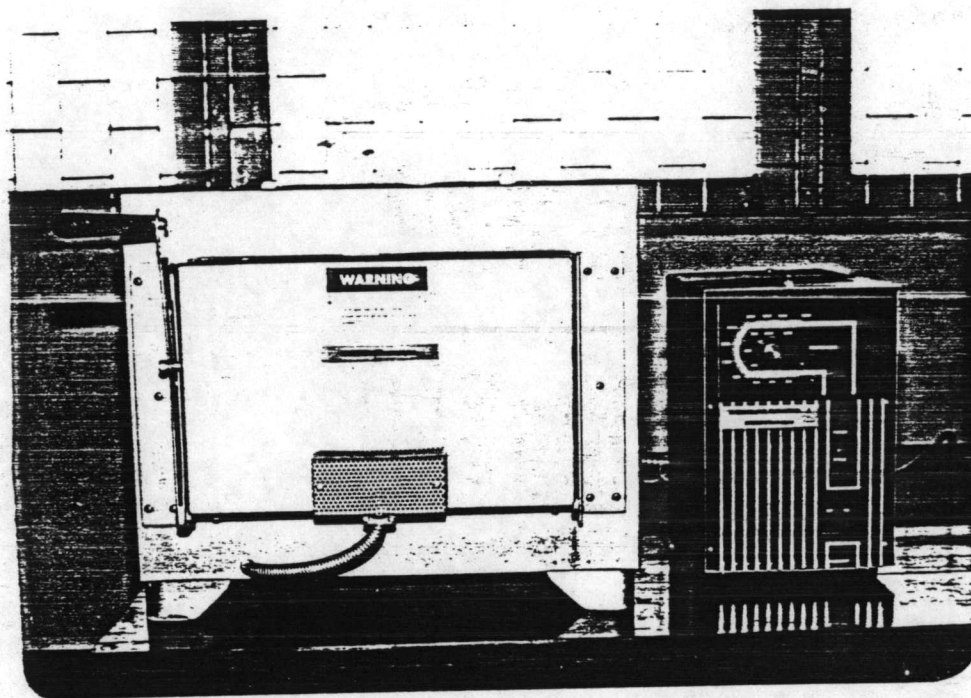
Acetylene and filtered compressed air (ผลิตจากกรมวิทยาศาสตร์ทหารบก)

เตาไฟฟ้า (hot plate)

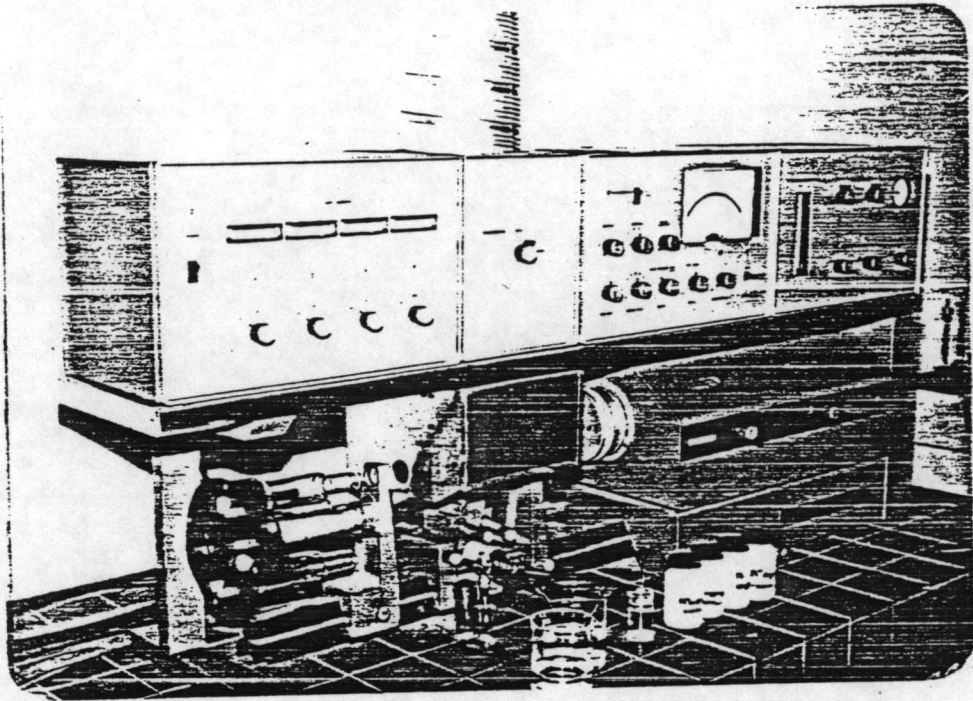
กระดาษกรองหมายเลข 42 (Whatmann)

รูป 4.1 เตาอบ (Oven) (อุณหภูมิสูงสุด 220°C)

รูป 4.2 เตาเผา (muffle furnace) อุณหภูมิ 1200°C (Thermolyne
(F-6020)

ꠁ 4.3 Double Beam Atomic Absorption Spectrophotometer
(Varian Techtron Type AA-5)

4.1.2 ข. สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

สารละลายแคลเซียมมาตรฐาน เตรียมจากสารละลาย
แคลเซียม ชนิด Atomic absorption grade (ของ BDH)

สารละลายแลนทานัมออกไซด์ เตรียมจาก แลนทานัมออกไซด์
(La_2O_3) (ของบริษัท E.Merck)

Triple distilled water (ผลิตจากองค์การเภสัชกรรม)
กรดไฮโดรคลอริก (บริษัท Riedel-De Main Ag Seelze-
Hannover)

4.1.3 ก. เครื่องมือในการทดลอง

Liquid Scintillation Counter LSC-2 (EMI Nuclear
Enterprises LTD) รูป 4.4

เตาไฟฟ้า (Hot plate)

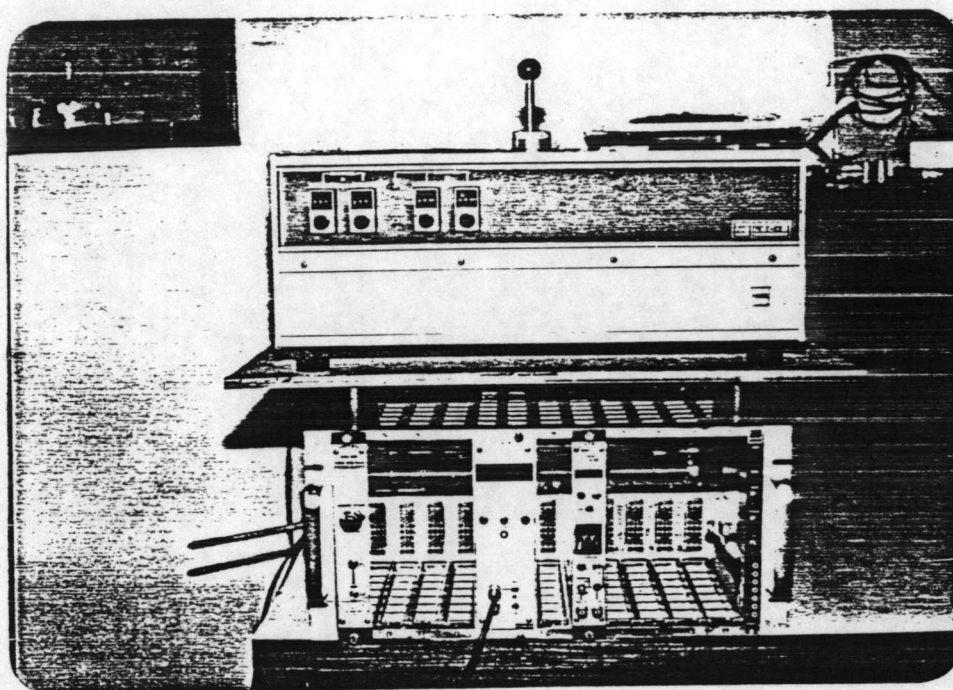
เบ้านิกเกิ้ลพร้อมฝา (Nickel crucible with lid)

ขนาด 75 ลบ.ซม.

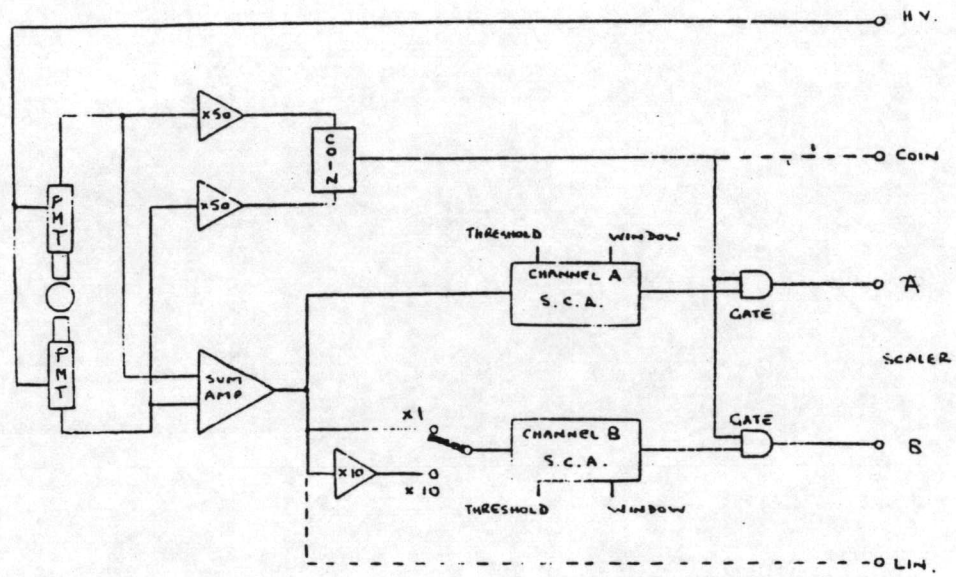
เตาเผา (Muffle furnace) รูป 4.2 อุณหภูมิห้อง-
 1200°C , Thermolyne (F-6021)

กระดาษกรองหมายเลข 42 (Whatmann)

เครื่องเหวี่ยง (Centrifuge)

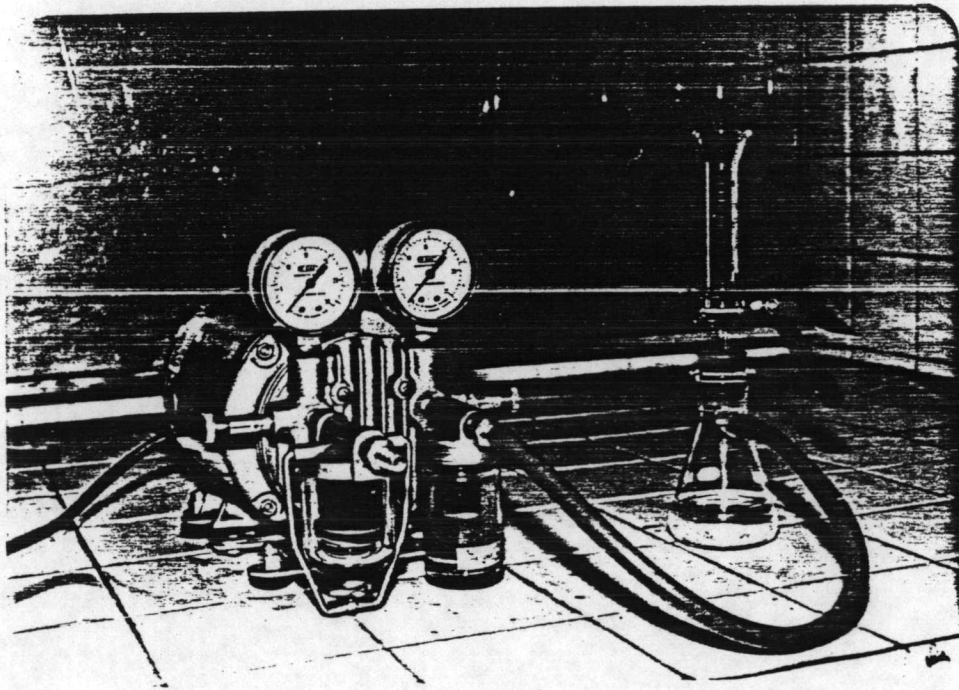

ꠔ 4.4 Liquid Scintillation Counter LSC-2 (EMI Nuclear Enterprises LTD)

Block Diagram LSC-2

รูป 4.5 Block Diagram ของเครื่องนับรังสี LSC-2 แสดงให้เห็นถึง coincidence circuit และ summation circuit

รูป 4.6 Millipore filter พร้อม Vacuum pump บริษัท Millipore Corporation และบริษัท General Electric ตามลำดับ

เครื่องชั่งไฟฟ้า (Analytical Balance) 5 ตำแหน่ง,
Mettler, H54 A.R.

เตาอบ (Oven) รูป 4.1 อุณหภูมิสูงสุด 22°C ,
Memmert, Model U15

Millipore filter พร้อม Vacuum pump รูป 4.5
บริษัท Millipore Corporation และบริษัท General Electric ตามลำดับ

หลอดไฟอินฟราเรด (Infrared lamp)

4.1.3 ข. สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

สารเคมีที่ใช้ในการทดลองทั้งหมดเป็นชนิด AR Grade
ยกเว้นที่ระบุไว้

สตรอนเตียมแคเรียเจอร์ (Sr-carrier) ซึ่งมีความเข้มข้น
ของสตรอนเตียม 30 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร เตรียมโดยละลายสตรอนเตียมไนเตรต
 $\text{Sr}(\text{NO}_3)_2 \cdot 7.24505$ กรัมด้วยน้ำจืดปริมาตร 100 ลบ.ซม.

อิตเตรียมแคเรียเจอร์ (Y-carrier) ซึ่งมีความเข้มข้นของ
อิตเตรียม 5 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร เตรียมโดยละลายอิตเตรียมไนเตรทเฮกซา
ไฮเดรต $\text{Y}(\text{NO}_3)_3 \cdot 6 \text{H}_2\text{O}$ 2.15 กรัมด้วยน้ำจืดปริมาตร 100 ลบ.ซม.

แบเรียมแคเรียเจอร์ (Ba-carrier) ซึ่งมีความเข้มข้นของ
แบเรียม 10 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร เตรียมโดยละลายแบเรียมไนเตรต $\text{Ba}(\text{NO}_3)_2$
บริษัท May & Baker 1.90 กรัมด้วยน้ำจืดปริมาตร 100 ลบ.ซม.

ฟิวชั่นมิกซ์เจอร์ (fusion mixture) ประกอบด้วยโซเดียม
ไฮดรอกไซด์ (Na OH , BDH) 5 ส่วน โซเดียมไนเตรต (Na NO_3 , BDH) 1 ส่วน และ

โซเดียมคาร์บอเนตแอนไฮดรัส (Na_2CO_3 anhydrous, BDH) 1 ส่วน บดให้ละเอียด
แล้วกลึงให้เข้ากัน

กรดไนตริกเข้มข้น (concentrated HNO_3) May &
Baker)

สารละลายโซเดียมโครเมต 5 % (5 % sodium chromate
solution) เตรียมโดยละลายโซเดียมโครเมต (บริษัท May & Baker) 5 กรัมด้วยน้ำจน
มีปริมาตร 100 ลบ.ซม.

แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ (ammonium hydroxide)
(บริษัท May & Baker)

สารละลายเจือจางกรดอะซิติก (diluted acetic acid
solution)

สารละลายอิ่มตัวโซเดียมคาร์บอเนต (Saturated sodium
carbonate solution)

สารละลายกรดไฮโดรคลอริกเจือจาง (diluted
hydrochloric acid) ซึ่งมีปริมาตรกรดเกลือ (HCl) : น้ำ = 1:1

สารละลายเหล็ก (III) คลอไรด์ ซึ่งมีความเข้มข้นของเหล็ก
5 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร เตรียมโดยละลายเหล็ก (III) คลอไรด์ (Fe Cl_3 , ชนิดใช้ในห้องทดลอง, บริษัทอาศรม) หนัก 1.45 กรัมด้วยน้ำจืดมีปริมาตร 100 ลบ.ซม.

กรดอะซิติกเกลacial (glacial acetic acid, บริษัท Carlo Erba)

2-ethylhexanoic acid

โทลูอีน (Toluene, บริษัท May & Baker)

สารละลายซินทิลเลชัน (scintillation solution) ซึ่งประกอบด้วย PPO (2, 5-diphenyloxazole 5 กรัม และ POPOP (1, 4-bis-2-4-methyl-5 phenyloxazole -benzene) 0.3 กรัม ละลายในโทลูอีนจนมีปริมาตร 1 ลิตร

Reference material (Code No. A-7/1974, IAEA) for the determination of radionuclides Sr-90 and Cs-137 and the stable elements Na, K, Ca and Sr in milk powder ซึ่งประกอบด้วย สตรอนเตียม - 90 130 พิโคคูรี/กก. ซีเซียม-137 168 พิโคคูรี/กก. โซเดียม 4.22 ก/กก. โพแทสเซียม 16.4 ก/กก. แคลเซียม 12.3 ก/กก. สตรอนเตียม 3.30 ก/กก. ปริมาณของสารต่าง ๆ ดังกล่าว ได้กำหนดค่าไว้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 1974

สารละลายสตรอนเตียม - 90 (The Radiochemical Centre Amersham England) ซึ่งมีความแรงรังสีประมาณ 65 พิโคคูรี/ลบ.ซม.

4.2 การเตรียมสารตัวอย่าง

นำผักชนิดต่าง ๆ หนักประมาณ 2-5 กิโลกรัม ล้างให้สะอาด, สับให้แห้งและนำเฉพาะส่วนที่รับประทานมาซึ่งน้ำหนักสด หั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วนำไปอบให้แห้งที่ 110 องศาเซลเซียสในเตาอบ (รูปที่ 4.1) ซึ่งน้ำหนักแห้งที่ได้ และนำไปเผาที่ 485 องศาเซลเซียสในเตาเผา (รูปที่ 4.2) จนได้เถ้า ซึ่งน้ำหนักเถ้าที่ได้ เก็บเอาไว้ในขวดโพลีเอทธีลีน โดยที่

$$\text{เปอร์เซ็นต์น้ำ} = \frac{\text{น้ำหนักแห้ง}}{\text{น้ำหนักสด}} \times 100$$

$$\text{เปอร์เซ็นต์เถ้า} = \frac{\text{น้ำหนักเถ้า}}{\text{น้ำหนักสด}} \times 100$$

4.3 การหาปริมาณแคลเซียม

1. ซึ่งเถ้าของตัวอย่างผักที่เตรียมไว้ตามข้อ 4.2 หนักประมาณ 0.5-1.0 กรัม ใส่ในบีกเกอร์ ขนาด 100 มิลลิลิตร เติมกรดเกลือ ($\text{HCl}_{\text{conc}} : \text{H}_2\text{O} = 1:1$) จำนวน 5 มิลลิลิตร และระเหยจนแห้ง ทำซ้ำ
2. ละลายสิ่งที่เหลือจากการระเหย (residue) ด้วยกรดเกลือ (1:1) จำนวน 10 มิลลิลิตร กรองโดยใช้กระดาษกรองวัดแมน หมายเลข 42 เก็บส่วนที่เป็นน้ำ (filtrate) ไว้ในขวดปริมาตร (volumetric flask) ขนาด 100 มิลลิลิตร ล้างส่วนที่ค้างบนกระดาษกรอง (residue) ด้วยน้ำร้อน จนมีปริมาตรทั้งหมดประมาณ 50-75 มิลลิลิตร
3. ทิ้งไว้ให้เย็นที่อุณหภูมิห้อง ทำปริมาตรให้เป็น 100 มิลลิลิตร ด้วยน้ำ
4. ทดลองหาความเข้มข้นของแคลเซียมในสารตัวอย่าง โดยการวัดแอมบอร์พชั่น (absorption) ของตัวอย่าง เทียบกับสารละลายแคลเซียมมาตรฐานที่ทราบความเข้มข้นแล้ว

5. ถ้าจำเป็นให้เจือจาง (dilute) ความเข้มข้นของแคลเซียมของสารตัวอย่าง ลงให้อยู่ในช่วง 1-10 ส่วนในล้านส่วน (ppm) และให้สารละลายมี 1 % แลนทานัม ในกรดเกลือ 1:19⁽²²⁾

4.4 การหาโวลต์เตจที่เหมาะสม (optimum voltage) ของเครื่องวัดรังสี ชนิดซินทิลเลชัน ในของเหลวในการหาปริมาณสตรอนเตียม - 90

1. บีบสารละลายสตรอนเตียม - 90 มา 3 ลูกบาศก์เซนติเมตร เติม สตรอนเตียมแคโรเออร์ 1 ลูกบาศก์เซนติเมตร เติมฮีตเตอรียมแคโรเออร์ 1 ลูกบาศก์เซนติเมตร
2. นำสารละลายมาเติมอิมโมเนียมไฮดรอกไซด์ จนเกิดตะกอนสีขาว นำไปเหวี่ยง เก็บน้ำใสไว้ทิ้งตะกอน
3. นำสารละลายที่ได้มาเติมโซเดียมคาร์บอเนต ต้มให้ร้อน จะเกิดตะกอนสีขาว นำไปเหวี่ยง เก็บตะกอนไว้ทิ้งน้ำใส
4. ละลายตะกอนด้วยกรดเกลือ 1:1 เติมฮีตเตอรียมแคโรเออร์ 1 ลูกบาศก์เซนติเมตร เติมอิมโมเนียมไฮดรอกไซด์จนเกิดตะกอนสีขาว นำไปเหวี่ยง เก็บน้ำใสไว้ทิ้งตะกอน
5. นำสารละลายมาเติมโซเดียมคาร์บอเนต ต้มให้ร้อน กรองตะกอนด้วย มิลลิพอร์ฟิลเตอร์ ล้างตะกอนด้วยน้ำร้อนครั้งละ 5 ลูกบาศก์เซนติเมตร 3-4 ครั้ง
6. นำตะกอนที่ได้มาอบให้แห้งด้วยหลอดไฟอินฟราเรด ถ่ายตะกอนลง vial ซึ่ง น้ำหนักตะกอน
7. เติมกรดอะซิติกเกล็ดกลงใน vial ที่บรรจุตะกอน 2-3 ลูกบาศก์เซนติเมตร อุณหภูมิร้อน, เขย่า จนตะกอนละลายหมด ระเหยสารละลายที่ได้จนเกือบแห้ง

8. เติม 2-ethylhexanoic acid จำนวน 1.75 ลูกบาศก์เซนติเมตร
อุณหภูมิของบวอเทอร์บาซ ที่ 70 องศาเซลเซียส จนตะกอนละลายหมด

9. เติมสารละลายซินทิลเลชัน 15 ลูกบาศก์เซนติเมตร เขย่าจนสารละลาย
เป็นเนื้อเดียวกัน (23)

10. วาง vial ใน chamber ของเครื่องซินทิลเลชันในของเหลวหนาน 30 นาที
ปรับให้ Threshold มีค่า 25 และ window 1000 แล้วเริ่มนับโดยแปรค่าโวลท์เตจ
จาก 100 ไปจนถึง 1300

4.5 วิธีการหาปริมาณสตรอนเตียม - 90

1. นำแก้วที่เตรียมไว้ตามข้อ 4.2 หนัก 3-5 กรัม ใส่ในเบ้านิกเกิล เติม
ซีเซียมแคริเออร์ แบเรียมแคริเออร์และสตรอนเตียมแคริเออร์ อย่างละ 1 ลบ.ซม. อบให้
แห้งด้วยหลอดไฟอินฟราเรด

2. เติมฟิวชันมิกซ์เจอร์ 5 เท่าของน้ำหนักแก้วแล้วนำไปเผาจนหลอมหมด
เผาต่อไปอีก 30 นาที ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วจุ่มลงในน้ำร้อน ต้มจนสารในแก้วละลายออกมา
จนหมด นำเบ้านิกเกิลออก

3. ต้มที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดเดือดคนาน 1 ชั่วโมง คนเป็นระยะ ๆ

4. กรองด้วยกระดาษกรองวัตแมนหมายเลข 42 ล้างตะกอนด้วยน้ำร้อนครั้งละ
50 ลบ.ซม. 3-4 ครั้ง เก็บตะกอนไว้

5. ละลายตะกอนด้วยกรดไนตริกเข้มข้น จำนวน 10 ลบ.ซม. แล้วนำไปประเหย
ให้เกือบแห้ง แยกเอาสตรอนเตียมออกมาด้วยน้ำกลั่นครั้งละ 5 ลบ.ซม. จำนวน 3 ครั้ง นำ
ไปประเหยจนเกือบแห้ง

6. เติมกรดไนตริกเข้มข้น 10 ลบ.ซม. นำไปแช่น้ำแข็ง, คน จะได้ตะกอนสีขาว นำไปเหวี่ยง เทส่วนที่เป็นน้ำทิ้งไป

7. ละลายตะกอนด้วยน้ำ ระเหยจนเกือบแห้ง แล้วตกตะกอนซ้ำด้วยกรดไนตริกเข้มข้น 10 ลบ.ซม. นำไปเหวี่ยง เทส่วนที่เป็นน้ำทิ้งไป

8. ละลายตะกอนด้วยน้ำ ปรับ pH ของสารละลายให้มีค่าเท่ากับ 4 ด้วยอัมโมเนียมไฮดรอกไซด์และกรดอะซิติกเจือจาง เติมสารละลายโซเดียมโครเมต นำไปเหวี่ยง เก็บส่วนที่เป็นน้ำไว้ ทิ้งตะกอน

9. เติมโซเดียมคาร์บอเนต ต้มให้ร้อน จะเกิดตะกอนสีขาว นำไปเหวี่ยง เก็บตะกอนไว้ ทิ้งน้ำใส

10. ละลายตะกอนด้วยกรดเกลือ 1:1 เติมสารละลายเหล็กคลอไรด์ 2-3 หยด เติมอัมโมเนียมไฮดรอกไซด์จะเกิดตะกอนวุ้นสีน้ำตาลแดง นำไปเหวี่ยง เก็บน้ำใสไว้ ทิ้งตะกอน

11. นำสารละลายที่ได้มาเติมโซเดียมคาร์บอเนต ต้มให้ร้อน ได้ตะกอนสีขาว นำไปเหวี่ยง เก็บตะกอนไว้ ทิ้งน้ำใส

12. ทำตามวิธีที่กล่าวไว้ในหัวข้อ 3.4 ข้อ 4 เป็นต้นไป

4.6 การหาประสิทธิภาพของเครื่องวัดในการวัดสตรอนเทียม - 90

นำम्मผง A-7 (1974) มาทำเป็นแก้วด้วยวิธีการตามข้อ 4.2 นำแก้วที่ได้หนักประมาณ 1 กรัม มาหาปริมาณสตรอนเทียม - 90 ด้วยวิธีการตามข้อ 4.5

$$\text{ประสิทธิภาพของเครื่องวัด (E \%)} = \frac{\text{จำนวนนับต่อนาที}}{\text{อัตราการสลายตัวของสารต่อนาที}} \times 100$$

การคำนวณหาประสิทธิภาพของเครื่องวัด

$$\text{จำนวนนับของนมผง A-7} \quad 18653 \quad \text{counts/225 นาที} = 82.9 \pm \frac{\sqrt{18653}}{225} \quad \text{cpm}$$

$$\text{จำนวนนับของแบคคราวัน} \quad 23482 \quad \text{counts/295 นาที} = 79.6 \pm \frac{\sqrt{23482}}{295} \quad \text{cpm}$$

$$\text{จำนวนนับสุทธิของนมผง A-7} = (82.9 - 79.6) \pm \sqrt{\frac{18653}{(225)^2} + \frac{23482}{(295)^2}} = 3.3 \pm 0.80 \quad \text{cpm}$$

$$\text{รีคอฟเวอรี่ลด์ของนมผง A-7} = 74.761 \%$$

$$\text{จำนวนนับสุทธิที่ 100 \% ยิลด์} = \frac{3.3 \times 100}{74.76} \left(1 \pm \frac{(0.80)^2}{(3.3)^2} \right) = 4.41 \pm 1.07 \quad \text{cpm}$$

$$\text{เมื่อ 1 ม.ค. 17 นมผง A-7 มีความแรงรังสี} \quad 130 \pm 18 \text{ pCi/kg}^{(19)}$$

$$\text{นมผง A-7 หนัก 20.69063 กรัม มีความแรงรังสี} = \frac{130 \times 20.69063}{10^3} \left(1 \pm \frac{(18)^2}{(130)^2} \right)$$

$$= 2.69 \pm 0.37 \quad \text{pCi}$$

$$\text{เมื่อ 15 เม.ย. 24 จะมีความแรงรังสี} = (2.69 \pm 0.37) e^{-\frac{0.693}{10548.5} \times 2654} \quad \text{pCi}$$

$$= 2.69 e^{-\frac{0.693 \times 2654}{10548.5}} \pm \frac{(0.37)^2}{(2.69)^2} \text{ pCi}$$

$$= 2.26 \pm 0.31 \quad \text{pCi}$$

$$= 2.22 (2.26 \pm 0.31) \quad \text{dpm}$$

$$= 2.22 \times 2.26 \cdot 1 \pm \frac{(0.31)^2}{(2.24)^2} \quad \text{dpm}$$

$$= 5.02 \pm 0.69 \quad \text{dpm}$$

$$\text{ประสิทธิภาพของเครื่องวัด (E \%)} = \frac{4.41 \pm 1.07}{5.02 \pm 0.69} \times 100$$

$$= \frac{4.41 \times 100}{5.02} \left(1 \pm \sqrt{\frac{(1.07)^2}{(4.41)^2} + \frac{(0.69)^2}{(5.02)^2}} \right)$$

$$= 87.85 \pm 24.50$$

4.7 การคำนวณหาปริมาณรังสีสตรอนเทียม - 90 ในตัวอย่างแก้ว

ในกรณีนี้เป็นการนำตัวอย่างที่เตรียมเสร็จใหม่ ๆ เข้าเครื่องนับรังสีทันที ถือได้ว่าจำนวนนับของตัวอย่างที่ได้ เนื่องมาจากการสลายตัวของสตรอนเทียม - 90 เพียงอย่างเดียว

สูตรสำเร็จในการคำนวณมีดังนี้คือ

$$\text{ความแรงรังสีสตรอนเทียม - 90} = \frac{A-B}{2.2 E y w} \quad \text{ดีเคิลูรี/กรัมแก้ว}$$

เมื่อ

$$A = \text{จำนวนนับของตัวอย่าง cpm}$$

$$B = \text{จำนวนนับของแบคกราวด์ cpm}$$

$$E = \text{ประสิทธิภาพของเครื่องวัดในการวัดสตรอนเทียม - 90}$$

$$y = \text{รีคอฟเวอรี่ลต์ของสตรอนเทียม - 90}$$

$$= \frac{\text{ปริมาณสตรอนเทียมที่ได้}}{\text{ปริมาณสตรอนเทียมที่เติมลงไป}}$$

$$w = \text{น้ำหนักของแก้วที่ใช้ในการวิเคราะห์ กรัม}$$

ตัวอย่างการคำนวณหาปริมาณรังสีสตรอนเตียม - 90 ในตัวอย่างผักกาดปลี

จากผลการทดลองได้ค่า

$$A = 22571 \text{ counts}/280 \text{ นาที} = \frac{22571}{280} \pm \frac{\sqrt{22571}}{280} = 80.61 \pm 0.54 \text{ cpm}$$

$$B = 21417 \text{ counts}/275 \text{ นาที} = \frac{21417}{275} \pm \frac{\sqrt{21417}}{275} = 77.88 \pm 0.53 \text{ cpm}$$

$$A-B = (80.61 - 77.88) \pm \sqrt{(0.54)^2 + (0.53)^2} = 2.73 \pm 0.76 \text{ cpm}$$

$$E = 0.8785 \pm 0.245$$

$$y = 0.76364$$

$$w = 3.46309 \text{ กรัม}$$

$$\text{ปริมาณสตรอนเตียม - 90 ในผักตัวอย่าง} = \frac{(2.73 \pm 0.76)}{2.22 \times 0.76364 \times 3.46309 (0.8785 \pm 0.245)}$$

$$= \frac{2.73}{2.22 \times 0.76364 \times 3.46309 \times 0.8785} \left(1 \pm \sqrt{\frac{(0.76)^2}{(2.73)^2} + \frac{(0.245)^2}{(0.8785)^2}} \right)$$

$$= 0.5293 \pm 0.21 \text{ บีเคอี/กรัมแห้ง}$$

ผักตัวอย่างมีปริมาณแคลเซียม 0.0862 กรัม/กรัมแห้ง

$$\text{pCi Sr-90/g Ca} = \frac{0.5293 \pm 0.21}{0.0862}$$

$$= \frac{0.5293}{0.0862} \left(1 \pm \sqrt{\frac{(0.21)^2}{(0.5293)^2}} \right)$$

$$= 6.14 \pm 2.44$$

ตัวอย่างฝึกเดียวกันหาปริมาณสตรอนเทียม - 90 ครั้งที่ 2 ได้ 6.30 ± 2.78 pCi Sr-90/gm Ca

ค่าเฉลี่ย pCi Sr-90/gm Ca = $\frac{(6.14 \pm 2.44) + (6.30 \pm 2.78)}{2}$

$$= \frac{(6.14 + 6.30) \pm \sqrt{(2.44)^2 + (2.78)^2}}{2}$$

$$= \frac{12.44 \pm 3.70}{2}$$

$$= \frac{12.44}{2} \left(1 \pm \sqrt{\frac{(3.70)^2}{(12.44)^2}} \right)$$

$$= 6.22 \pm 1.85$$